



NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1103

04.05.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija I sējums: Ticība un cīņa

16. daļa

Mēs nevēlamies daudzus citus - remdenos, šaubīgos, zinošos, buržuāziskos!

Tie nāks paši no sevis, kad veiksmē būs mūsu pusē. Mums nerūp buržuāziskās pasaules skrupulas un bailes. Kamēr vien mēs turēsimies kopā, veidosim konspiratīvu kopienu, mēs būsim neuzvarami. Un, ja tūkstošiem sēdēs cietumos, un pārējos visi medīs:

Mūsos deg uguns, ko var nodzēst tikai nāve! Lielinieki uz mums sakostiem zobiem. Viņi mūs nesaprot, un tāpēc paliek bezpalīdzīgi. Viņi domā par "labklājību", "mieru", "ekonomisko izaugsmi", izturas pret mums kā pret noziedzniekiem un tajā pašā laikā saka:

"Ej pie reakcijas, pie nacionāldemokrātiem, samierinies ar šo valsti, un neviens tev nekaitēs."

Nē! Mēs nekad neatzīsīm šo sistēmu, nekad neļausim Vācijas nodevībai palikt nesodītai! Mūs nevar nopirkt laikā, kad viss šķiet pārdodams. Mēs vērsimies pret šo pagrimuma, dekadences laiku. Mēs spļaujam uz jūsu cienījamību, kas ir tikai aizkars, lai paslēptu neiedomājamo ļaunumu un izvirtību jūsos! Mēs nepiekāpjamies vardarbībai, mēs nepiekāpjamies kukuļdošanai, mēs

nepiekāpjamiem jūsu saldajam vārdu klusēšanai, kurā jūs paši sev vairs gandrīz neticat. Kā mēs varam tam ticēt?

Ir seši jēdzieni, kas raksturo mūsu būtību:

Ticība.

Paklausība.

Cīņa.

Draudzība.

Būs.

Jauda.

-

Mūsu ticība Vācijai un mūsu kustībai ir mūsu apņemšanās dzinējspēks.

Pasaulē, kurā valda bezrūpīgs cinisms, garlaicīga augstprātība, kā arī rezignācija un garlaicīgs liktenīgums, mēs sargājam mūsu ticības karsto uguni. Tā nosaka mūsu jauno dzīvi, dod mums spēku un cerību nākotnei. Un tomēr šajā ticībā nav nekā spuraina vai neiedomājama. Tai ir konkrēts saturs - mūsu cilvēki - un konkrēts mērķis - viņu nākotne. Šī ticība ir mūsu jēga un mērķis, un mums tā vienmēr ir jāsaglabā. "Ticība kustībai!" tas arī nozīmē:

"Uzticieties viņu vadībai!" Kaujiniekam ir jāprot iekļauties, jāiemācās paklausība: **"Kas nav iemācījies paklausīt, tas nekad nespēs dot pavēles!"**

Paklausība ir mūsu revolūcijas lielākais tikums.

Kustībā, kurā vislabākais cilvēks ir izvirzīts priekšgalā un viņam vai viņai ir dotas visas vadības un disciplīnas pilnvaras, ir stingri jāievēro paklausība. Ar to es nedomāju bezdvēselisku kadru paklausību, bet gan brīvprātīgu, entuziasma pilnu vēlmi ar savu disciplinētību dot savu ieguldījumu lielā sapņa īstenošanā, kas mums visiem ir kopīgs. Mēs nevaram atļauties lielas diskusijas, ja vēlamies uzvarēt. Viens cilvēks komandē un nes pilnu atbildību - pārējiem ir jāpievienojas mūsu revolūcijas lielajai fronteī, līdz viņi paši būs gatavi kalpot kustībai kā funkcionāri, varbūt kādu dienu pat kā politiskie līderi.

Cīņa ir mūsu dzīves mērķis.

Ir veselīgi un dabiski atrast prieku cīņā un vīrišķīgā pārbaudījumā. Tikai tad, kad mēs cīnāmies, apliecinām sevi, stājamies pretī ienaidniekam, mēs atrodam savu laimi un patiesi kalpojam kustībai. Daudzi cilvēki runā runas, bet pie mums ir jācīnās, jānodarbojas, jāuzņemas vajāšanas un upuri. Šajā pasaulē lietas vienmēr ir mainījušās tikai ar rīcību, nekad ar lielām runām! Nekas nav īsts, kamēr tas nav

pierādījis sevi cīņā, kamēr tur nav cildināts un apstiprināts. Cīņa, spēku cīņa, tā ir labāko, cienīgāko atlase. Tieši tur atrodas cilvēki, kas veido vēsturi, tieši tur tiek pieņemti lēmumi. Mēs neizvairāties no cīņas - mēs to meklējam! **Mums ir tikai viss vai nekas!**

Vai nu mēs iznīcinām savus ienaidniekus un līdz ar tiem arī mūsu tautas ienaidniekus, vai arī mēs neesam izturējuši šo pārbaudījumu. Mēs nekad nedrīkstam iet uz kompromisiem, mums ir jāpaliek revolucionāriem jebkurā situācijā, elastīgiem taktikā, bet stingriem principos. Likumsakarīgi, ka šāda attieksme pret dzīvi, kas nicina komfortu un prasa upurus, vienmēr var patikt tikai dažiem - labākajiem. Mūsu lepnums ir piederēt pie viņiem.

Sadraudzība ir mūsu kopienas pamats.

Mums priekšā ir grūts ceļš - konflikti ar vecāku mājām, aresti, tiesas procesi. Uzmāksšanās, vajāšana un cietums. To visu mēs varam izturēt tikai tad, ja jūtam un zinām, ka piederam kopā. Kustībai ir jāķļūst par īstām mājām jaunajiem kaujiniekiem. Šeit viņi tiek uztverti nopietni - viņu vēlmes, idejas, rūpes, problēmas - šeit par viņiem rūpējas, šeit viens aizstāv otru. Šeit nav svarīgi, kurš ir pamatskolas skolnieks vai students, mācekļi vai bezdarbnieki, šeit tikai jautā: "**Vai tu esi labs biedrs, darbam gatavs cīnītājs un krietns vācietis?**" Šeit viņi tikai jautā: "**Vai tu esi labs biedrs, darbam gatavs cīnītājs un krietns vācietis?**".

Biedrošana ir vissvarīgākā mūsu kustības prasība pret indivīdu. Ikvienam, kurš nevar vai nevēlas būt biedrs citiem, nav vietas mūsu rindās! Mums ir jāsaņem šis gars, tikai tad, ja mūsu biedrošanās piemērs ir pārliecinošs, tad mūsu cīņa par visu vāciešu Volksgemeinschaft ir jēgpilna.

Mūsu uzvaras priekšnoteikums ir griba.

Mēs neticam liktenim vai nejaušībai, mēs nekrītam izmisumā, saskaroties ar mūsu ienaidnieku pārākumu, un mēs smejamies par buržuāziskās pasaules drūmajiem pareģojumiem:

Mēs zinām, ka griba veido pasauli. Disciplinēta, zvērināta kopiena var sasniegt jebko šajā pasaulē, ja apvienojas dedzīga pārliecība un tērauda griba. Vai Vācijas vēsturē ir lielāka varoņdziesma par kustību, kas, sākot ar septiņiem vīriem, iekaro tautu, sešus gadus pretojas ienaidnieku pasaulei un nodevības bezdibenim un pēc sakāves, neraugoties uz aizliegumiem un terorismu, atkal iekaro jauniešu sirdis? Un tas viss tikai gadsimta laikā. Tas ir gribas spēks, un tieši šī griba lika Ādolfam Hitleram sacīt:
"NACIONĀLISMS NOLEMJAS SOCIĀLISMS NOLEMJ VĀCIJAS HISTORIJĀ NOLEMJ TISĒDĒTOS TISĒDŠOS GADUS"!

Mūsu cīņas mērķis ir vara.

Mēs neesam sektanti! Politiskā masturbācija ir tālu no mums. Vēlme pēc varas ir veselīga, mēs nebaidāmies to sasniegt. Tomēr mēs to nevēlamies iegūt tās pašas par sevi, bet gan lai veidotu pasauli atbilstoši mūsu idejām. No cilvēkiem, kas izgājuši mūsu kustības skolu, nav sagaidāma varas ļaunprātīga izmantošana. Taču vara ir kaut kas nedalāms:

Ierobežota vara ir institucionalizēta bezspēcība. Tāpēc nacionālsociālistu kustība pieprasa neierobežotu varu visā Vācijā. Šīs tiesības izriet no mūsu cīnītāju upuriem tautas labā pēdējo sešdesmit gadu laikā un no mūsu partijas pārliecības. Tie ir augsti priekšnoteikumi, tādēļ mūsu kustība vēl ilgi būs neliela skaita. Bet mēs to vēlamies.

Kad pienāks īstais brīdis, masu kustība izveidosies no tagad veidojamiem kadriem, bet līderu korpusa atlase vēl būs jāvērtē, ņemot vērā šīs prasības. Un tāpēc uz mums attiecas tie jēdzieni, kurus 1919. gadā izgudroja fašisms un kuri ir kļuvuši par likumu visu valstu un laiku nacionālās brīvības cīnītājiem. Piemēro Musolīni vārdu

:

"Ticiet! Paklausiet! Cīniet!"

Šādai kopienai kādu dienu ir jāuzvar, lai arī cik daudz pretinieku stātos mums ceļā, un tāpēc mūsu jaunie cīnītāji dzied vecos pantus:

**"Mums ir vienalga, kas ir apakšā un augšā,
un var dot mums visu pasauli
lāsts vai arī slavēt,
tieši tā, kā viņai patīk!"**

OTRĀ REVOLŪCIJA

Man bieži jautā, vai Hitlers vispār nav pieļāvis nekādas kļūdas, un uz mani vienmēr skatās ar šausmām, kad es atbildu: "*Hitlers pieļāva lielu kļūdu: Viņš 1933. gadā nebija pietiekami radikāls!*"

Es nevēlos radīt nekādus pārpratumus:

Revolūcijai nav jānotiek ar lielgabalu dūmiem, "šaušanas vienībām" un barikādēm. Es nekritizēju Hitlera stratēģiju, kas paredzēja revolūciju "bez" loga rūts. "Ja tas ir iespējams - jo labāk".

Taču 1933. gada 30. janvāra nacionālā sacelšanās palika nepabeigta. Pareizi, ka miljoniem SA revolucionāru armija:

"Nacionālā revolūcija ir bijusi - kur ir sociālistiskā revolūcija?" Drīz vien revolucionārie nacionālsociālisti sāka runāt par Otro revolūciju, par SA valsti, kurai bija jānāk. Nenogurstošais šīs otrās revolūcijas aizstāvis bija Ernsts Rēms, SA štāba priekšnieks. SA sapulču, gājienu un gājienu vilnis, Rēma intervijas un runas - tas viss kalpoja, lai uzturētu dzīvu revolūcijas garu, lai tuvotos mērķim pēc marksisma sagraut reakciju. Un Ernsts Rēms nebija jebkurš:

Ādolfam Hitleram vienmēr nācās atzīt, ka bez viņa uzvara nebūtu iespējama. Tieši viņš bija nenogurstošais vētras vienību organizators, kas ar neizmērojamiem upuriem un neatlaidīgu pašizliedzību izcīnīja fīrera uzvaru. Tieši viņš bija tas, kurš 1919.-1923. gadā pēc NSDAP dibināšanas padarīja to par nopietnu politisku faktoru, pateicoties saviem sakariem ar reihsvēru un Freikorpusu. Viņš nodrošināja partijas karavīru vienotību un disciplīnu, sākot ar 1931. gadu, un kļuva par tik ļoti slavētā SA gara patieso radītāju. Viņa uzticība un lojalitāte Fīreram bija tikpat labi zināma kā viņa skaidrā nediplomātiskums un bezkompromisa apņēmība.

Tā arī Ernsts Rēms saņēma lielāko nacionālsociālistu kustības piešķirto godu:

Ernsts Rēms 1933. gadā "Reiha partijas uzvaras kongresa" laikā gāja līdzās Fīreram, lai godinātu 9. novembra mocekļu piemiņu. Ne pirms, ne pēc varas sagrābšanas tas nekad netika ļauts partijas biedram. Šādā veidā Ādolfs Hitlers simboliski uzsvēra štāba priekšnieka nopelnus nacionālsociālistiskās kustības uzvarā. Visai Vācijas brīvības kustībai Ernsts Rēms ir mūsu cīņas paraugs! Tikmēr nacionālsociālistu kustība, NSDAP/AO, viņu ir arī oficiāli rehabilitējusi. Ernsts Rēms nekad nav plānojis puču pret Hitleru, viņš kļuva par upuri reakcionāru elementu netīrai intrigai - īpaši vērmahta aprindās. No 1934. gada 30. jūnija - SA atbrīvošanas no pilnvarām - līdz 1944. gada 20. jūlijam - reakcijas pučam - pastāv tieša līnija. Viens bez otra nebūtu iedomājams.

Tā ir pārliccināta jaunā revolucionāro cīnītāju paaudze, bet mums piekrīt arī daudzi vecākie biedri, kuri joprojām no savas pieredzes zina notikumus, tā saukto "Rēma puču". Viņi, bijušais NSDAP revolucionārais spārns, ir vienīgi, kas palikuši uzticīgi. Pārējie - konservatīvie, filisteri un reakcionāri - lielākoties kļuva par nodevējiem, viņi aizmirsa godu un zvērestu un samierinājās ar pēckara okupācijas režīmu, kuram daži no viņiem vēlāk kalpoja augstos un augstākajos amatos. Mūsu kustības vēsturē vairs nebūs "Harzburgas frontes" vai "Potsdamas dienas".

Kas tieši tas ir? Reakcija?

Kādas politiskās un ideoloģiskās strāvas slēpjas aiz šī termina? Reakcija atgādina daudzu bruņotu briesmoni. Tajā ietilpst liberālie un nacionālkonservatīvie spēki, vecās šķiras un inkrustētās sabiedrības slāņi, t. i., visi tie, kas turas pie privilēģijām, kuras jau sen ir novecojušas un zaudējušas nozīmi. Reakcija ietver politizējošās baznīcas aprindas un cionistu sabiedriskās domas veidotājus, kā arī visu korumpēto valdošo demokrātu un okupācijas kalpu šķiru, īsi sakot, visus tos, kas ir ieinteresēti, lai šī sistēma, kas iznīcina mūsu tautas nākotnes izredzes, turpinātu pastāvēt.

Trīs izšķirošos zaudējumus nacionālsociālismam tā vēsturē nodarīja reakcija:

1923. gada 9. novembrī nacionālsociālistu revolūciju ar vardarbību un nelojalitāti apspieda reakcionārā Bavārijas valdība un militārā vadība.

1934. gada 30. jūnijā reakcionāro aprindu intrigu dēļ revolucionārajai SA tika atņemta vara, un Ernsts Roms, otrās revolūcijas simboliskā figūra, tika nogalināts kopā ar gandrīz visu SA vadību.

1944. gada 20. jūlijā nemitīgās, noziedzīgās nodevības delīrijs sasniedza savu asiņaino kulmināciju. Sekojošā tīrīšana iestājās 10 gadus par vēlu, un tā vairs nespēja novērst sakāvi.

Reakcija ir bīstams pretinieks, jo tā var sevi prasmīgi maskēt:

Okupācijas režīms uzdodas par liberālu demokrātiju, bet kapitulācijas politiķi - par nacionāli uzticamiem patriotiem un antikomunistiem.

Reakcija nav godīgs pretinieks, piemēram, marksisms un tā sekotāji. Tā nav arī vienota organizācija, kurai var bez grūtībām uzbrukt un iznīcināt. Reakcija ir buržuāzisko skrupulu, baiļu un muļķības iemiesojums, kas pārvērsts politikā. Tāpēc ar to ir tik grūti cīnīties un tā mums ir tik bīstama.

Tomēr mūsu kustības ļaunākais ienaidnieks reakcijas nometnē ir tā sauktā "nacionālā opozīcija" - vācu nacionāļi un nacionāldemokrāti (ar to saprotot ne tikai partiju nosaukumus). Šie "arī nacionāļi" apzināti vai neapzināti pilda savu uzdevumu lielajā mīksto apspiestības juceklī. Viņu pielāgošanās sistēmai izolē labējos no mūsu laika revolucionārajiem strāvojumiem. Viņu ekonomisko un kapitāla interešu aizstāvība atsvešina mūs no daudzajiem neapmierinātajiem un nelabvēlīgajā situācijā esošajiem. Viņu centieni veidot nacionālo nometni par "labāko CSU, kāda jebkad ir bijusi" - viņu antisociālisms - mums izmaksā strādnieku šķiras simpātijas. Viņu liekulīgā nacionālā propaganda un Valsts drošības iecietība saista daudzus biedrus, kuri citādi būtu mums pievienojušies.

Šī "nacionālā sīkburžuāzija", šie reakcionāri, kopš kara beigām ir konfrontējuši mūs dažādos veidos. Pagaidām pēdējais viņu iemiesojums ir NPD - Vācijas Na-

cionāldemokrātiskā(!) partija. Šī raksta uzdevums nav nodarboties ar šīs dienas politiku. Šeit tikai tik daudz:

Mūsu mērķim ir jābūt veicināt NPD sašķelšanu un iznīcināšanu un pašiem pārņemt tās revolucionāro, patriotisko spārnu. Jo NPD un līdzīgas grupas nav nacionālas! Tās ir Kahru, Lossovu un Seiseru, Hindenburgu un Hugenbergu, Štrausu un v. Tadenu mantinieces. Tie ir reakcijas Trojas zirgs. Viņi nekad vairs nedrīkst būt sabiedrotie cīņā par jaunu Vāciju. Mums tie jāmeklē citur:

Starp neapmierinātajiem, maznodrošinātajiem, strādniekiem, bezdarbniekiem un nemierīgajiem jauniešiem, kas ir rītdienas revolūcijas nesēji.

Tāpēc mūsu revolūcija atšķirsies no 1933. gada 30. janvāra revolūcijas!

Ne vienmēr vardarbīgāks, bet konsekventāks!

Tagad mēs pazīstam savus pretiniekus un ienaidniekus, mēs zinām, ka ir nepieciešams uzturēt sevī revolucionāro uguni. Mēs neatvērsim kustības rindas necienīgajiem. Un mēs neatslābināsimies un neatpūtīsimies, kamēr mūsu tēvzemes ienaidnieki netiks iznīcināti. Neļaujiet nevienam mūs maldināt:

Tie, kas cīnās pret mums, tiks satriekti; tie, kas smejas par mums, drīz vien zaudēs savus smieklus!

Bet meklē mūsu tautai, mēs sniedzam savu roku!

tiem,	kas	godīgi
ceļu	labāku	nākotni

VISS PAR LABU VĀCIJAI!


NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFRUAORGANISATION
Number 100 Ausgabe 1975 26. April 2012 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nehlig fährt nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene.
Aberwitz von Movement, Vererbung, Verfolgung und Verlorenheit haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heldenhaften Führer Adolf Hitler zu zerstören.
Alle Nationalisten und sonstige arbeitsfähige Völker und Rassenmenschen stehen Schulter an Schulter an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Führer.
Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.
Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weisen Führer (V) – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kameradschaft.
Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug an Bord der Nationalsozialisten bei einem Pfänder.
Hail Hitler!
Gerhard Lusch


TROTZ VERBOT-NICHT TOT!


NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.
Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūtas informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrauko nepatiku pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējies izvērt gaismā. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām




the NEW ORDER
Number 179 (133) Issued 1975 April 26, 2012 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not only White immigrants, culture distortion, and race-mixing.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gerhard Lusch


TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISM!**
Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Hitlers Fälscher Book
**The Poisonous
Mushroom**
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Bekanntheit
**Hitler
in Italy**
**HITLER
in ITALIEN**
English / German Russian / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family


Theodor Fritsch
**The Sins of
High Finance**


Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

 **NSDAP/AO**
Fight Back!

nsdapao.org 
Contact us to
find out how
YOU can help!

